

แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา
GUIDELINES FOR PREVENTING RECIDIVISM OF PRISONERS IN PHRANAKHON SI
AYUTTHAYA YOUTH CORRECTION INSTITUTE

^[1]ธนากร ถิติปริวรรต Tanakorn Teetipariwat ^[2]ธাত্রี มหันตรัตน์ Dhatree Mahantaratt

^[1] ^[2]มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author E-mail: 76477081@aru.ac.th

Article Received: July 26, 2023. Revised: December 18, 2023. Accepted: December 18, 2023.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถามโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในและปัจจัยภายนอกเรือนจำ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำ ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาภายในเรือนจำไม่เหมาะสม วิทยากรผู้สอนสำหรับการฝึกอาชีพไม่เหมาะสม การอบรมและฟื้นฟูจิตใจไม่เพียงพอ สำหรับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บิดามารดาหรือบุคคลในครอบครัวไม่ดูแลเอาใจใส่และให้การอบรมสั่งสอนความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนเสมอ ความร่วมมือระหว่างชุมชนคนในชุมชนรู้ว่าท่านเคยต้องโทษมาก่อน การได้รับการสงเคราะห์หลังพ้นโทษ ต้องการได้รับการอนุเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนา 2) แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ (1) สร้างความเข้าใจต่อสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ (2) ให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ (3) ประสานหน่วยงานในชุมชนให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดภัยและยาเสพติด (4) ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน (5) อบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี

คำสำคัญ: การป้องกัน, การกระทำผิดซ้ำ, ผู้ต้องขัง

ABSTRACT

This research article aims 1) to study the causes of recidivism among inmates. Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Correctional Institution, 2) to study methods for preventing recidivism among inmates Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Prison is a quantitative research The tools used were questionnaires. There was a sample of 200 people with a confidence value of 0.90 Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the research revealed that 1) the causes of recidivism of prisoners The Phra

Nakhon Si Ayutthaya Youth Correctional Institution consisted of internal and external environment factors. Prison environment factors include inadequate prison curriculum. Instructors for vocational training are not suitable. Mental training and rehabilitation is not enough. For external environmental factors, including family relationship Parents or family members do not care and give training. relationship among friends Most of them spend their free time doing activities with friends. community cooperation People in the community knew that he had been punished before. relief after being released from prison would like to receive support for the cost of traveling back to their homeland 2) Guidelines for the prevention of recidivism among young inmates at the Phra Nakhon Si Ayutthaya Correctional Institution: (1) Creating understanding to the outside society to accept inmates and providing jobs for inmates after release. (2) Inmates receive additional education while in prison. (3) Coordinate with community agencies to make the community a place free from vices and drugs. (4) Training vocational training for inmates to meet the needs of the labor market. (5) Training and rehabilitation for inmates, such as inviting religious leaders to educate them to encourage them to do good deeds.

Keywords: Prevention, Recidivism, Prisoners

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้านและมีความสลับซับซ้อนไม่ว่าในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใด ปัญหาของสังคมด้านต่างๆ ปัญหาด้านอาชญากรรม นับเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งซึ่งเป็นภัยคุกคามส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชนทั่วไป โดยจากภาวะวิกฤตทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งปัญหาด้านอาชญากรรมจะเกิดขึ้นตามเขตพื้นที่ที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ปัจจัยเหล่านี้นับว่าเป็นแหล่งดึงดูดผู้คนให้อพยพเข้ามายังจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเฉพาะบุคคลที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในระหว่างการเรียนการศึกษาก่อนที่จะเข้าทำงานและการประกอบอาชีพเป็นจำนวนมากเมื่อมีการเดินทางเข้ามาภายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัญหาสำคัญที่ตามมาคือ ปัญหาทางด้านอาชญากรรม อาชญากรหรือผู้กระทำความผิดก็มีจำนวนมากขึ้นด้วย จากการตรวจสอบประวัติผู้กระทำความผิดส่วนหนึ่งจะเป็นผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษอยู่ในเรือนจำ

จากสถิติอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังกรมราชทัณฑ์ มีจำนวนผู้ต้องขังกลับมากระทำผิดซ้ำเป็นจำนวนมากกรมราชทัณฑ์นับเป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรมที่สังคมมีความคาดหวังในการทำหน้าที่บำบัด แก้ไข ชัดเกลารับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขังรวมทั้งเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้กลับคืนสู่สังคมและได้ใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข กรมราชทัณฑ์จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการกระทำผิดซ้ำและต้องการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำกรมราชทัณฑ์จึงได้มุ่งความสนใจไปยังผู้ต้องขังวัยหนุ่มมากเป็นพิเศษ และได้มีการจัดตั้งทัณฑสถานวัยหนุ่มขึ้น เพื่อทำการแยกผู้ต้องขังวัยหนุ่มออกจากผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใหญ่ โดยคำนึงถึงเป้าหมายแห่งการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

ทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่คุมขังผู้ต้องขังวัยหนุ่มอายุ 18-25 ปี ในเขตภาคกลางมีกำหนดโทษไม่เกิน 15 ปีปัจจุบันมีผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังภายในทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยาจำนวน 580 คน สถิติในปี พ.ศ. 2564 มีจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำถูกคุมขังอยู่จำนวน 226 คนและสถิติในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำถูกคุมขังอยู่จำนวน 332 คน จากสถิติอัตราการกระทำผิดซ้ำทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ทำให้ทราบว่ามีความจำเป็นต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่ถูกคุมขังภายในทัศนสถานวัยหนุ่มเพิ่มมากขึ้นทุกปี

จากสถิติจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาพบว่ามีผู้ต้องขังที่กลับมากระทำผิดซ้ำ ผ่านกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรมให้ลงโทษจำคุก อีกทั้งยังได้ผ่านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูจากเรือนจำ โดยได้รับการอบรมแก้ไขทั้งด้านความประพฤติและศีลธรรม เพื่อให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อต้องการให้ทราบว่าสาเหตุใดชักนำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และเพื่อให้ได้แนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังเหล่านี้กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 200 คน ที่มาจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (1973)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสาเหตุส่วนบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำก่อนการพ้นโทษครั้งล่าสุด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scaleให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเรือนจำก่อนการต้องโทษครั้งล่าสุด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ

- ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด ถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะและแนวทางในการป้องกัน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบความน่าเชื่อถือและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่ถูกคุมขังภายในทัศนสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

โดยก่อนตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้อธิบายชี้แจงและทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการตอบคำถาม และการรักษาความลับของข้อมูล โดยให้เข้าใจว่าข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการศึกษาและนำไปประมวลผลอธิบายในภาพรวม ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในการตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา สรุปผลการวิจัย ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย				
- การศึกษาภายในเรือนจำ	3.84	0.76	มาก	1
- การฝึกวิชาชีพภายในเรือนจำ	3.61	0.91	มาก	3
- การอบรมและฟื้นฟูจิตใจภายในเรือนจำ	3.81	0.70	มาก	2
ภาพรวม	3.75	0.65	มาก	
2. ปัจจัยภายนอกเรือนจำ				
- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	4.17	0.777	มาก	1
- ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.60	0.705	มาก	2
- ความร่วมมือระหว่างชุมชนกับผู้ต้องขัง	3.43	0.693	มาก	3
- การได้รับการสงเคราะห์หลังพ้นโทษ	3.30	1.047	ปานกลาง	4
ภาพรวม	3.62	0.550	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย

1.1 สาเหตุจากสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำ ได้แก่ 1) ด้านการได้รับการศึกษาภายในเรือนจำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ หลักสูตรการศึกษาภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.94) 2) ด้านการได้รับการฝึกวิชาชีพภายในเรือนจำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ อาจารย์/วิทยากรผู้สอนสำหรับการฝึกวิชาชีพภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.95) 3) ด้านการได้รับการอบรมและฟื้นฟูจิตใจภายในเรือนจำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ การอบรมและฟื้นฟูจิตใจภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่เพียงพอและไม่สามารถแก้ไขให้กระทำผิดซ้ำได้ ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.94)

1.2 สาเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกเรือนจำ ได้แก่ 1) ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ บิดามารดาหรือบุคคลในครอบครัวคอยดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและให้การอบรมสั่งสอนอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.91) 2) ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนเสมอ ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.93) 3) ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับผู้ต้องขัง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ คนในชุมชนรู้ว่าท่านเคยต้องโทษอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานมาก่อน ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.88) 4) ด้านการได้รับการสงเคราะห์หลังพ้นโทษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ ต้องการได้รับการอนุเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาภายหลังพ้นโทษ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.35)

2. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา สรุปผลการวิจัยดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม

แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา โดย ภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ	4.24	0.90	มากที่สุด	2
2. ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.15	0.93	มาก	4
3. อบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี	3.99	0.87	มาก	5
4. สร้างความเข้าใจต่อองค์กรเอกชนและสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ	4.32	0.88	มากที่สุด	1
5. ประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดภัยและยาเสพติด	4.19	0.87	มาก	3
ภาพรวม	4.17	0.70	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) สร้างความเข้าใจต่อองค์กรเอกชนและสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.88) 2) ให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.90) 3) ประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดภัยและยาเสพติด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.87) 4) ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.93) 5) อบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับ

ผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.87)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องเรื่องแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม พระนครศรีอยุธยา มีการอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจต่อองค์กรเอกชนและสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ เป็นแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม พระนครศรีอยุธยาอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้ต้องขังที่จะได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษ กลับคืนสู่สังคม และใช้ชีวิตปกติตลอดจนมีอาชีพที่สุจริตเลี้ยงตนเองและครอบครัวต่อไปได้ สอดคล้องกับเพลินใจ แต่เกษม (2549) ที่ศึกษาถึงวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดหลังปล่อยตัว พบว่า ผู้พ้นโทษประสบปัญหาการหางานทำ สังคมไม่ให้การยอมรับบุคคลผู้พ้นโทษ ดังนั้น รัฐต้องเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนตลอดจนภาคเอกชนร้านค้าผู้ประกอบการให้โอกาสและมีส่วนร่วมในการสงเคราะห์ผู้ต้องขังหลังได้รับการปล่อยตัวให้มากขึ้นและยังสอดคล้องกับชวลิต กลิ่นแข, เกชา ใจดี, ณัฐวรรณ เสมียนเพชร, สุพัตรา สมวงศ์ และทิพวรรณ สุวรรณโณ (2563) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า หน่วยงานภาครัฐควรร่วมมือในการจัดหางานให้กับผู้ต้องขังที่พ้นโทษตามความรู้ความสามารถและประชาสัมพันธ์ให้สังคมภายนอกยอมรับและเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดมากขึ้น

2. การให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ จากผลการวิจัยนั้นผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย เรียนไม่จบการศึกษามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่จบเพียงชั้นประถมศึกษา ซึ่งในปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญมาก ทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ สอดคล้องกับ นวลจันทร์ ทิศนชัยกุล (2549) ที่ศึกษาถึงวิธีการอบรมแก้ไขผู้ต้องขัง เห็นว่า การให้การศึกษแก่ผู้ต้องขังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ และปรับเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ถูกต้องดีงาม ในการให้การศึกษแก่ผู้ต้องขัง ควรจะจัดบริการทางด้านการศึกษาสายสามัญเป็นอันดับแรก ให้ผู้ต้องขังได้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นการศึกษามัธยมศึกษาตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และสอดคล้องกับ ประเสริฐ แก้วจันทร์ และโกศล สอดส่อง (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการกระทำผิดซ้ำในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า กรมราชทัณฑ์ควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

3. การประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดอบายมุขและยาเสพติด มนุษย์ทุกคนนั้นต้องอาศัยอยู่ในสังคม และเป็นสมาชิกของสังคม พฤติกรรมของมนุษย์นั้นก็เป็นอิทธิพลของสังคมทั้งสิ้น มนุษย์เมื่ออาศัยอยู่ในสังคมใดๆ ก็มักจะมีค่านิยมตามสังคมนั้นๆ ถ้าครอบครัวตั้งอยู่ในชุมชนแออัด เป็นแหล่งมั่วสุมของมิจฉาชีพ สถานเริงรมณ์และแหล่งอบายมุขต่างๆ เด็กและเยาวชนถ้าพบเห็นอยู่ทุกวันก็เป็นการเพิ่มโอกาสเข้าสู่กระบวนการกระทำความผิด เรือนจำ/ทัณฑสถานควรประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดอบายมุขและยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับบรรพพัฒน์ มั่นยา และศุภกร ปญญฤทธิ์ (2563) ได้ศึกษาถึงสาเหตุและแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ : กรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ คือ การไม่ยอมรับจากสังคม การถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนคุก ทำให้ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ไม่สามารถไปประกอบอาชีพได้ เมื่อไม่มีความผูกพันทางสังคมผู้กระทำความผิดจึงหัน

กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก แนวทางป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ควรจะต้องปรับจากทัศนคติของคนในสังคม การให้โอกาสกับผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับโอกาสในการเริ่มต้นชีวิตใหม่

4. การฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นความพยายามในการให้ความรู้และทักษะที่ผู้ต้องขังได้จากประสบการณ์และการทำงานด้วยตนเอง ซึ่งผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกภายในเรือนจำ ต้องได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นโทษ ซึ่งสอดคล้องกับวีระศักดิ์ สัจจะปกาสิต (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐาน พ.ร.บ. ยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี จึงได้เสนอให้กรมราชทัณฑ์จัดให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพในเรือนจำ โดยคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานภายนอก และให้เรือนจำร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษให้มีส่วนที่สุจริต คอยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีเครื่องมือในการทำงานไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ

5. การอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี การอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เป็นแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสาเหตุเกิดขึ้น เพราะพฤติกรรมของมนุษย์ได้รับอิทธิพลหลายอย่าง ทั้งจาก ทางกายภาพ จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคมเป็นสาเหตุให้บุคคลกระทำความผิด ดังนั้นการกระทำความผิดควรมีการแก้ไขปรับปรุง เน้นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้กลับคืนสู่สังคม และการแก้ไขควรให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละราย การอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขังขณะต้องโทษ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง และจะได้ผลจริงจึงก็ต่อเมื่อได้มีการอบรมสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง ถ้าภาวะจิตใจของผู้ต้องขังสูงพอ คือมีความรับผิดชอบ มีความยั้งคิด การกระทำผิดซ้ำที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคตก็จะมี เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี ซึ่งสอดคล้องกับคัพพันธ์ สิ้นเย็น (2564) ได้ศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เสนอว่า ควรมีการจัดโครงการอบรมเพื่อพัฒนาจิตใจของผู้ต้องขัง มีการจัดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมและความรู้ และเพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกและศึกษาปัญหาของนักโทษแต่ละคนและแก้ไขให้ตรงกับปัญหาของผู้ต้องขัง

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การสร้างความเข้าใจต่อองค์กรเอกชนและสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ เพื่อให้ผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคมใช้ชีวิตปกติ ประชาสัมพันธ์ให้สังคมภายนอกยอมรับและเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิด 2) การให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย ควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน 3) การประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดภัยและยาเสพติด และควรจะต้องปรับจากทัศนคติของคนในสังคม ให้โอกาสกับผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโอกาสในการเริ่มต้นชีวิตใหม่ 4) การฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอกชน เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษให้มีส่วนที่สุจริต คอยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ 5) การอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้า

มาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี จัดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรม และความรู้ และเพื่อให้ผู้ต้องขังกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก สรุปดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา แต่ละด้าน พบว่า

1.1 ด้านการสร้างความเข้าใจต่อองค์กรเอกชนและสังคมภายนอกให้ยอมรับผู้ต้องขังและจัดหางานให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ นำผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดี ออกทำงานบริการสังคมเป็นประจำและสม่ำเสมอ ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับจังหวัด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้ต้องขัง และเป็นการปลูกฝังแนวความคิดในเรื่องการช่วยเหลือสังคมอีกทางหนึ่ง

1.2 ด้านการให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขณะต้องโทษ มีการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้ผู้ต้องขัง เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ตั้งแต่ระดับผู้ไม่รู้หนังสือ ถึงหลักสูตรในระดับปริญญาตรี เพื่อส่งเสริมให้ผู้ต้องขังมีความรู้นำไปใช้ในการศึกษาต่อภายนอกหรือนำไปใช้ในการสมัครงานได้

1.3 ด้านการประสานหน่วยงานในชุมชนด้านการดูแลประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดภัยและยาเสพติด มีการนำเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังร่วมไปบรรยายให้ความรู้ถึงพิษภัย ยาเสพติด ตามสถานศึกษาและตามชุมชนต่างๆ เป็นประจำ และเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมชมภายในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยาได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เยาวชนและบุคคลภายนอกไม่กระทำความผิด

1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีการเปิดหลักสูตรการฝึกวิชาชีพต่างๆ สำหรับผู้ต้องขังทุกคน ให้มีความหลากหลายและสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้จริง โดยขอความร่วมมือจากวิทยากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญมาทำการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง

1.5 ด้านการอบรมและฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ต้องขัง เช่น เชิญผู้นำทางศาสนาต่างๆ เข้ามาให้ความรู้เพื่อส่งเสริมให้กระทำความดี เปิดหลักสูตรการอบรมและฟื้นฟูจิตใจที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้ต้องขังแต่ละคน เพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับการรักษาสภาพจิตใจ ความคิด และพัฒนาตัวเอง และได้เชิญวิทยากรจากภายนอกมาทำการอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพไม่ให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่องานราชทัณฑ์ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์ กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2550).

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2549. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.

กรมราชทัณฑ์. (2549). การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

ชลิต กลิ่นแสบ, เกชา ใจดี, อนุวรรตน์ เสมียนเพชร, สุพัตรา สมวงศ์ และทิพวรรณ สุวรรณโณ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก. 6(3). 253-261.

ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา. (2565). ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ. แหล่งที่มา <http://www.correct.go.th>ydcayut>. สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค. 2565.

นคพัฒน์ สิ้นเย็น. (2564). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน. 3(1). 46-56.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2549). การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประเสริฐ แก้วจันทร์ และโกศล สอดส่อง. (2565). ปัจจัยการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดหนองคาย. วารสารพุทธมคค์. ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวูรวิกลิตาราม. 7(2). 170-182.

เพลินใจ แต่เกษม. (2549). การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ร้อยตำรวจเอก วรพัฒน์ มั่นยา และศุภกร ปุณฺณฤทธิ. (2563). สาเหตุและแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์กรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดปทุมธานี. **วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก**. 6(3). 74-83.
- วีระศักดิ์ สัจจะปกาสิต. (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐาน พ.ร.บ.ยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี. **วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน**. 3(3). 147-157.
- อรพรรณ เล้าหัดพงษ์ภูริ. (2535). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์การฝึกวิชาชีพของเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลาง. **วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล**.